

Na co se máme těšit v příštím měsíci:

- Praktické maturity u oborů ZDA, LAA a MSR (26. až 30. 4.)
- Přijímací řízení (3. a 4. 5.)
- Odložené volby do školské rady (27. 5.)
- ... a snad i nějaké další aktivity (neboť všichni doufáme, že už zvolna začne výuka...)

Kdy už konečně přijde jaro?

Ptáte-li se na jaro astronomické, je tu už od 20. března. A po celých příštích 80 let bude jaro začínat buď 20. nebo dokonce 19. března. Ale – vždyť jsme se ve škole učili, že jaro začíná 21. března! Jak je to možné?

Za celý ten "zmatek" může v zásadě prostá skutečnost, že dobu oběhu Země kolem Slunce (čili trvání roku) nelze vyjádřit celým počtem dnů, tedy celým počtem otoček Země kolem její osy.

Jde nám o interval mezi dvěma po sobě následujícími průchody Slunce tzv. jarním bodem, což je průsečík ekliptiky a světového rovníku, jímž prochází Slunce během ročního pohybu po obloze v době už zmíněné jarní rovnodennosti. Odborně se mu dává přívlastek "tropický", což souvisí s řeckým tropó (=obracím). Ve starších dobách se totiž počátek roku stanovil podle okamžiku, kdy Slunce dosáhlo obratníku Raka (tropicus Cancrī). Trvá 365 dnů 5 h 48 min 45,7 s, tedy 365,2421956 dne.

Pocitivě řečeno, nepomohli bychom si příliš, kdybychom měli interval, za který se Slunce při ročním pohybu po obloze dostane do téže polohy vůči hvězdám. Tomu se říká siderický rok od latinského termínu pro hvězdu a trvá 365 dnů 6h 9min 9,5s, tedy 365,256360 dne.

Brzy se přišlo na skutečnost, že délka Caesarova roku je o více než 11 minut delší než ve skutečnosti. Rovnodennosti nastupovaly v juliánském kalendáři vždy o něco dříve, a tak vzrostl tento rozdíl za 128 let na plný 1 den. Následkem toho se nutně dny kalendářní začaly vzdalovat od svého původního postavení vzhledem k rovnodennosti. Od 13.století se tím zabývala řada učených mužů své doby a Roger Bacon dokonce podal návrh na opravu, aniž mu však byla věnována větší pozornost.

Avšak v 16.století byla narůstající odchylka už 10 dní a nutností opravit kalendář pověřily závěry koncilu tridentského (ten byl 19. ekumenickým koncilem, probíhal ve třech zasedáních v italském Tridentu za účasti asi 255 biskupů od roku 1545 do roku 1563) provedením reformy přímo papeže. Dnešními slovy: dal mu to za úkol.

K řešení se však podařilo dojít teprve dvě desetiletí po koncilu. Změnu provedl papež Řehoř XIII. (pontifikát 1572–1585), po němž bývá nový kalendář také nazýván kalendářem gregoriánským a užívá se bez problémů dodnes.

Za to vděčíme návrhu kalábrijského lékaře a astronoma Luigi Giglia (latinsky Aloisius Lilius, 1510-1576) z roku 1575. Po několika dalších rocích komisionálního posuzování vydal papež 24.února 1582 bulu (slavnostní listinu) Inter Gravissimas, v níž zpřesnil pravidla kolem přestupných roků. Stanovil, že přestupný rok nastává v letopočtech dělitelných beze zbytku čtyřmi, s výjimkou letopočtů dělitelných 100. Výjimkou z výjimky jsou letopočty dělitelné beze zbytku 400, které přestupnými zůstávají.

Papež rovněž vypustil z kalendáře 10 dní, které od Caesara už naběhly. Po 4.říjnu se hned přešlo na 15.října. Jak prosté a při tom historicky tak komplikované. Tato úprava byla často odmítána, docházelo k ní postupně po staletí a ne vždy bez odporu.

Vlastně pouze v části Itálie, ve Španělsku, Portugalsku a v Polsku byl přijat nový kalendář přesně podle ustanovení papežovy buly. Ve Francii a v Lotrinsku se tak stalo od 9.12. 1582 k 20.12., v katolických částech Německa byl přijat nový kalendář v roce 1583 a v Nizozemsku dokonce roku 1582 přišli o Vánoce.

V Čechách původně pražský arcibiskup oznámil změnu data ze 14. na 25. listopadu 1582, avšak protestantsky smýšlející obyvatelstvo, šlechta i astronomové to odmítli a následně přijetí zamítli i zemský sněm. Reformu se pokusil uskutečnit císař Rudolf II. skokem z 6. na 17. ledna 1584.

Ve Slezsku byl skok proveden ve dnech 12. až 23. ledna téhož roku. Avšak Moravský zemský sněm neuposlechl a na Moravě dál platil kalendář juliánský. Teprve opakované nařízení císařovo již nebylo možné odmítnout a kalendář byl zaveden i na Moravě skokem 3. na 14. října. Proto se roku 1584 v Čechách slavily Velikonoce o čtyři týdny dřív než na Moravě.

V Uhrách, kam patřilo i Slovensko, přešli až v roce 1587 z 21. října na 1. listopad. V Prusku přijali nový kalendář až po velké debatě teprve roku 1610 tak, že přeskočili z 22. srpna na 2. září, v Anglii dokonce až roku 1752. V Rusku se přešlo na v Evropě obvyklý kalendář teprve roku 1918 po plyne i známý paradox, že tzv. Velká říjnová socialistická revoluce byla (podle gregoriánského kalendáře) v listopadu.

Východní křesťanství gregoriánskou reformu neakceptovalo vůbec. Sám papež Řehoř XIII. se pokusil několikrát pohnout řeckou církví, aby jeho reformu přijala, ale marně. V Řecku byl gregoriánský kalendář přijat až roku 1923, ale pravoslavná církev úpravu dosud nepřijala. Proto např. Vánoce v Rusku, Srbsku a dalších zemích, řídících se ortodoxními pravidly nastávají až 13 dnů po našich, římskokatolických Vánocích.

V současnosti je tedy rozdíl mezi kalendářem juliánským a gregoriánským 13 dní. To potrvá do konce tohoto století. Do té doby buď dojde k dohodě mezi oběma církvemi (slibné náznaky na dialog mezi nimi dávno pohasly s koncem pontifikátu Jana Pavla II.), nebo 1.března 2100 rozdíl naroste na 14 dní.

Každý běžný rok musí nastávat jarní rovnodennost zhruba o 6 hodin později než v předchozím roce. Čtvrtým rokem je rok přestupný, kdy se vracíme zhruba o 18 hodin nazpět. V roce 2011 nastalo jaro na dlouhou dobu 90 let (tedy v tomto století) naposled 21. března. Letos začíná astronomické jaro 20.března ve 10h 37min středoevropského času a končí o letním slunovratu 21. června v 5h 32min SEČ. Až do poloviny 21.století to bude vždy 20. března a poté bude jaro začínat dokonce již 19. března.

Přestupnými byly roky 2008, 2012, 2016, 2020 a budou 2024...2096, jenže pak ouha! - letopočty dělitelné 100 přestupné nejsou, ledaže by byly dělitelné 400, což rok 2100 není, tudíž nebude přestupný. V následujícím roce 2101 k žádnému posunu o 18 hodin nazpět nedojde a až v roce 2102 se začátek jara konečně posune na obvyklý 21. březen.

S gregoriánským kalendářem vystačíme poměrně dlouho. Odchylka o jeden den u něho nastane až za 4 000 let, a tak by asi pomohlo vynechat pak jeden přestupný den. O tom dosud rozhodnuto nebylo, a ještě řada generací bude mít dost času tak učinit později. I Johannes Kepler kdysi prohlásil: „Kalendář je pro nejbližší století postačující a o vzdálenější se nebudeme starat“.

Na základě různých zdrojů připravila Ing. Jaroslava Michálková

VYDÁNÍ

2

BŘEZEN
DUBEN
2021

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

toto vydání

Rok koronavirový	Str. 1
Děkovný dopis z univerzity v Utahu	
Festival vzdělávání	Str. 2
Srdečný pozdrav ze ZOO	
Olympiády on-line	Str. 3
Kdy už konečně přijde jaro?	Str. 4

Slovo úvodem

Tak už je to rok od doby, kdy armáda mikroskopických nepřátel přitáhla z Číny do České republiky. Vláda se rozhodla nic neponechat náhodě. „Jsme ve válce a podle toho se musíme začít chovat,“ řekl tehdy médiím předseda vlády na jedné z tiskových konferencí. (Pamatujete ještě?) Svoje vojsko vyzbrojil namísto útočnými puškami dezinfekcí, k sebeobraně jim poskytl respirátory. Zároveň vyzdvihl důležitost civilistů. „Považuji za nutné, abyste všichni zachovali klid, není důvod k panice.“ Nakonec premiér se slovy „Bude to vítězství nás všech!“ vyzval občany k boji proti koronaviru.

O tom, jak by správný *koronabijec* měl vypadat, nikdo nic neřekl. Proto je nutné se zamyslet nad tím, co dělá v dnešní době rytíře rytířem bez bázně a hany?

1. *Koronabijec* nikdy nejde s davem. Od ostatních si drží odstup minimálně dva metry.
2. *Koronabijec* nelíbá dámám ruce tak, jak tomu bylo o století dříve. Etiketa se zkrátka změnila a čtrnáctidenní pobyt v karanténě by slečny o rytířových sympatiích rozhodně nepřesvědčil.
3. *Koronabijec* dbá na svoji čistotu. Kdo si nemyje ruce alespoň jednou za půl hodiny, nemůže být rytířem.
4. *Koronabijec* necestuje do nepřátelských zemí. Jeho finance by mohly sloužit k modernizaci tamní armády.
5. *Koronabijec* nenakupuje na čínských e-shopech. S trojským koněm měli neblahou zkušenost již naši předci kolem roku 1200 př. n. l. (Tento bod je trochu sporný, jelikož odborníci přítomnost skryté hrozby v zásilkách popírají.)

Navzdory zjevným snahám o potlačení útoku jsme se v posledních měsících dočkali pouze invaze do všech krajů Česka. Přibývající počet zajatých civilistů a vojáků nakonec vládu donutil k přísnějším opatřením, a tak jsme my – žáci a učitelé – nuceni přesunout se do domácích krytů. Loňské prvotní nadšení z pocitu volnosti a anarchie brzy vystřídalo zklamání ze zavřených sportovišť, kin, klubů, kde se naši žáci před vypuknutím války scházeli, a také z nové vyučovací platformy TEAMS.

Přestože si po vyhlášení lockdownu většina z nás připadá jako v zajetí, měli bychom si uvědomit, že *koronabijec* se nikdy nevzdává. Možná se má lidstvo – obklopené miliardou okem neviditelných protivníků – naučit něco nového. V dnešním zrychleném světě někteří z nás zapomněli trávit čas s rodinou, přáteli a dali přednost práci nebo sociálním sítím před kvalitním odpočinkem. Zdá se, že právě teď je čas na změnu. Přeci jenom, co jiného se dá dělat v lockdownu?

Slávka Michálková (1. 4. 2021)

Rok koronavirový

Rok se s rokem sešel... a nastal 11. březen. V předchozích letech datum nikterak významné. Ale my ve škole se velmi dobře pamatujeme – z důvodu pandemie jsme byli 10. března 2020 naposledy ve škole – v té typické krásné škole bez všech nařízení a omezení. Od té doby jsme se mnohému naučili – a rovněž mnohé zapomněli. Víme, jak se chovat bezpečně, jak se chovat na počítači... Víme ještě, jak se chovat jeden k druhému?

Většinu z nás chybí kontakt s ostatními (i když znám i pár introvertů, kteří si libují, že mohou být zalezlí ve své „uliti“). Těšíme se do školy, a mrzí nás, že nemůžeme společně prožívat drobné všední radosti nebo si popovídat o svých starostech a obavách (kterých určitě za poslední dobu mnoho přibylo).

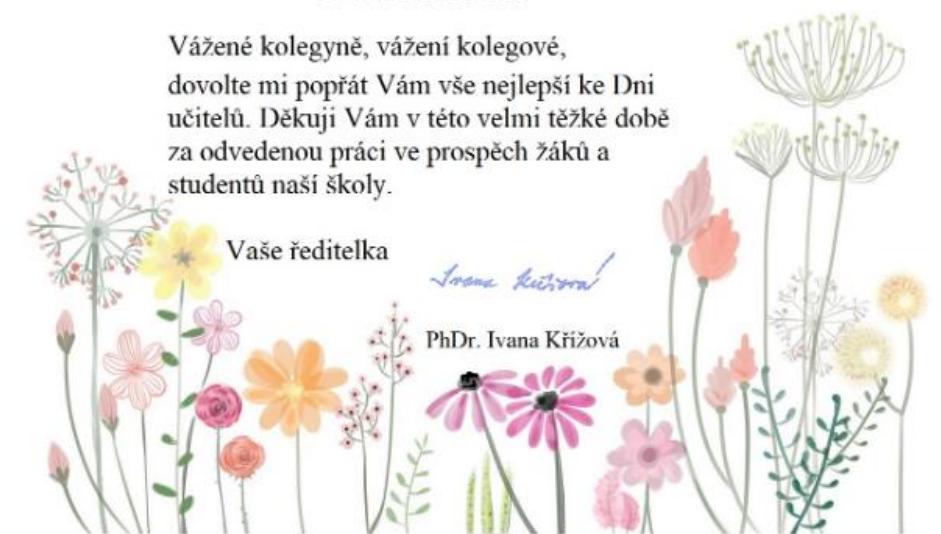
Proto nás všechny velmi potěšilo přání paní ředitelky ke dni učitelů:

Den učitelů

Vážené kolegyně, vážení kolegové,
dovolte mi popřát Vám vše nejlepší ke Dni učitelů. Děkuji Vám v této velmi těžké době za odvedenou práci ve prospěch žáků a studentů naší školy.

Vaše ředitelka

Ivana Křížová
PhDr. Ivana Křížová

Minialmanach Vydání 2 Březen - duben 2021

SZŠ a VOŠ Plzeň
Karlovská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

Festival vzdělávání „Posviť si na budoucnost“

Dne 12. 2. 2021 se trochu netradičně podruhé v tomto školním roce konal festival vzdělávání Posviť si na budoucnost v on-line podobě. Pořadatelská organizace Info-kariéra se k tomuto kroku rozhodla proto, aby v době uzavření škol usnadnila žákům devátých ročníků základních škol rozhodování při výběru jejich budoucího povolání.

Na festivalu se mohli žáci zúčastnit kariérového poradenství, schůzek s jednotlivými školami a k dispozici jim po celou dobu byla videa z vystavujících škol.

On-line videokonferenci, pro zájemce o studium na naší škole, zajistila odborná učitelka paní Mgr. Jana Bednářová. Během dvouhodinové videokonference proběhl rozhovor pouze se dvěma zájemci. Takto nízké číslo lze přisoudit faktu, že festival proběhl v době, kdy se odevzdávají přihlášky na střední školy a žáci jsou většinou o svém budoucím studiu rozhodnutí.

Na prvním, listopadovém festivalu bylo přihlášeno 31 škol a proběhlo celkem 560 schůzek žáků a rodičů se zástupci škol. Na videokonferenci naši školy se v té době přihlásilo více jak 50 zájemců o informace. Na únorovém festivalu bylo přihlášeno 36 vystavujících škol a proběhlo pouze 80 schůzek v on-line prostoru. Z tohoto důvodu není potřeba pokládat účast naší školy na II. kole této jinak velice oblíbené akce za neúspěšnou.

Mgr. Jana Bednářová

Ukázka z videa naší školy, které mohli uchazeči během on-line konference zhlédnout

Děkovný dopis z univerzity v Utahu

S vyučujícími a studenty z Brigham Young University z města Provo v Utahu spolupracujeme dlouhodobě. Nedá mi nevzpomenout na příjemné květnové dny roku 2017, kdy jsem se (v roli fotografky) zúčastnila u nás ve škole jednoho z mnoha krásných a přínosných setkání.

Pandemie koronaviru částečně utlumila společné akce. O to milejší byl děkovný dopis, který v minulých dnech dorazil na mailovou adresu naší školy:

COLLEGE OF NURSING
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

Provo, Utah, USA 20. dubna, 2021

Dobrý den,

touto cestou bychom rádi vyjádřili veliké díky za účast studentů, pedagogů a vedení Vyšší Odborné Školy Zdravotnické, se sídlem v Karlovarské ulici 99, Plzeň. Děkujeme za spolupráci a účast těmto kolegům and kolegyním: Dana Kovtunová, Jan Malata, Jiřina Uhrová, Ilona Mašatová, Nina Ščerbová, Radka Polívková a Hana Šťastná. Zvláště velké poděkování paní Mgr. Daně Kovtunové za její odhodlanost, organizovanost, ochotu a optimismus se spoluúčastnit na tomto projektu a jejího profesionálního přístupu při organizaci a provedení této aktivity z České strany.

Hlavním cílem interprofesionálního vzdělávání (IPE) na Univerzitě Brigham Younga (Brigham Young University) je poskytnout studentům zdravotnických věd napříč profesemi vzdělávací zkušenosti s poskytováním koordinované péče, která společně identifikuje a řeší potřeby pacientů v různých prostředích a v jiných zemích (Česká Republika, Finsko, Španělsko a Spojené Státy Americké).

Hlavním cílem mezioborové spolupráce a vzdělávání je podpořit zvýšení znalostí o rolích a odpovědnosti jiných zdravotních oborů a zlepšit komunikaci a spolupráci mezi obory v budoucích pracovních podmínkách (Institute of Medicine, 2011). Prostřednictvím scénářů ohledně péče o pacienty založených na simulaci mají studenti zdravotnických profesí příležitost se zapojit do interaktivního učení se studenty jiných zdravotních oborů. Tato interdisciplinární aktivita je navržena tak, aby podporovala komunikaci, vzájemnou spolupráci a připravila studenty na jejich budoucí zaměstnání.

Děkujeme za vaši účast a těšíme se na budoucí spolupráci.

S úctou

Dr. Denise Cummins, Dr. Leslie Miles, Dr. Sheri Palmer a Dr. Petr Ruda

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY - 500-A SPENCER W. KIMBALL TOWER - PROVO, UTAH 84602-5532
(801) 422-4144 FAX: (801) 422-0763 - <http://nursing.byu.edu>

PS: Pokud se podivujete, že s námi naši američtí přátelé komunikují perfektní češtinou, chci vám jen připomenout, že jeden z vyučujících univerzity v Utahu, pan Dr. Petr Ruda, je rodák z Čech...

Připravila: Ing. Jaroslava Michálková

Srdečný pozdrav ze ZOO

Od října 2020 je naše škola kmotrou zebry bezhrbivé z plzeňské ZOO. Poděkování všem, co ZOO v této složité době pomáhají, poslal i na mailovou naši kolegyně Jarušky Opatrné (která byla hlavní organizátorkou sbírky) tiskový mluvčí ZOO pan Marin Vobruba.

Vážené a milé, vážení a milí,

tento email si dovoluji poslat na několik set emailových adres kmotrů. Někteří jsou kmotry v ZOO Plzeň několik dní nebo dokonce hodin, jiní první rok, další již prodlužovali 3x, 5x nebo dokonce 25x. Někteří již své adopce ukončili a mezi adresáty jsou i ti, kteří adopci v ZOO Plzeň poskytl svým blízkým k narozeninám, svatbám či Vánocům. Jsou mezi Vámi učitelé, úředníci, babičky, podnikatelé.

Píši jako pracovník zoo pověřený adopce zařizovat, ale i jako tiskový mluvčí i člověk, Martin Vobruba.

Píši, abych Vám všem moc poděkoval, ale jakékoliv díky nevyváží Vaši mnoholetou podporu. Nemůžu nevypíchnout posledních 13 měsíců i uplynulých 4 týdny. Sečteno a podtrženo, přibylo 350 nových adoptcí, staronoví kmotři podpořili jiná zvířata, příspěvek poslali dříve a vyšší. Dostalo se i na jespáky nebo tenkozobce a první kachny 😊. Tolik ochoty a dobra jsem v životě neviděl. Bylo to a stále je pro mě osobně v tomto ohledu i na čas velmi náročný. V současnosti všechny změny v adoptcích řeším souběžně s dalšími událostmi, zařízení však může být díky objemu poněkud pomalejší než obvykle. Přesto, pokud by v něčem z kmotrovských práv a domluvených věcí vznikl rozpor, neváhejte mě kontaktovat.

Rád bych vypíchl, že není nic jednoduššího, než Vás správně a v podobě, jakou budete chtít, napsal do seznamu kmotrů na webu zoo. Štítky nových kmotrů do areálu právě připravujeme v agentuře. Rád bych ty z Vás, kteří jsou na FB pozval do skupiny kmotrů a přátel ZOO Plzeň (některé uchazeče úplně nepoznám kvůli případným přezdívкам). Doufám, že nám okolnosti letos umožní kolem 20. 9. opět uskutečnit setkání kmotrů a že bude tak pěkně jako to v roce 2020; byť už se konalo ve stínu pandemie. Rovněž věřím, že se nám podaří rozběhnout poloautomatickou evidenci, která by např. upozorňovala na končící rok a měla i jiné funkce.

Řada z Vás obdržela tištěný nebo elektronický certifikát, příkládám ještě jeden, pro všechny z Vás, s naším poděkováním.

Doufám, že se vše v dohledné době změní a budeme se moci setkávat v Docela jiném světě Vaší/naší ZOO a BZ. V současnosti nemůžeme úplně plánovat akce, ale využívám této příležitosti a do konce dubna zvů na výstavu k 95. výročí zoo ve Smetanových sadech

*S díky a srdečným pozdravem
Martin Vobruba*

Připojíme se také?

V nedávné době obdržela paní ředitelka od mluvčí FN Mgr. Gabriely Levorové mail s žádostí o spolupráci při propagaci akce SRDCE PRO SESTRY

Vážená paní Křížová,

srdečně Vás zdravím v této těžké době a dovoluji si Vás požádat o spolupráci při propagaci akce Fakultní nemocnice Plzeň – SRDCE PRO SESTRY.

U příležitosti Mezinárodního dne sester, který se koná 12. května, bychom rádi předali všem našim všeobecným zdravotním sestřám a porodním asistentkám poděkování veřejnosti ve formě darovaného srdce. Lidé budou moci poděkovat sestřám za jejich laskavou a obětavou péči v této výjimečně náročné době. Ve FN Plzeň pracuje celkem 1 600 sester.

Budu moc ráda, pokud nás v této akci podpoříte a napomůžete k informovanosti dalších lidí s dobrým srdcem. FN Plzeň je v této pandemické době nosným zdravotnickým zařízením a naše sestry dělají opravdu maximum pro to, aby následky tohoto děsivého období byly co nejmenší.

Podrobné informace o celé akci SRDCE PRO SESTRY v příloženém letáku, v článku na webu FN

<https://www.fnplzen.cz/cs/node/8991>, kontaktní osoba Lucie Bauerová, Oddělení pro komunikaci s veřejností FN Plzeň, bauerova@fnplzen.cz <<mailto:bauerova@fnplzen.cz>>, 377 402 766.

S úctou a velikým poděkováním Mgr. Gabriela Levorová, mluvčí FN Plzeň

NAŠE ZDRÁVKA

Olympiády on-line

Chemická olympiáda

Do chemická olympiáda - kategorie C - se zapojilo 5 žáků (K.Svatošová a K.Salamánek z 1 LAA, D.Špeta a K.Motysová z 2 LAA Pham Bao Ngoc z 2CPS)

Olympiáda se skládala ze tří částí. Teoretickou a praktickou část žáci vypracovávali samostatně doma. Dne 23. 3. 2021 proběhl test, jenž byl on-line v moodlu VŠCHT, která sou-těž organizuje.

K. Motysová a Pham Bao Ngoc postoupily do krajského kola, které proběhne on-line v pátek dne 16. 4. 2021

Biologická olympiáda

Biologickou olympiádu kategorie B organizovala kolegyně Mgr. Jaroslava Opatrná a zapojili se tři žáci: D. Špeta a K. Motysová z 2 LAA a T. Mlejnská z 1 ZDL.

Školní kolo se konalo on-line dne 29. 3. 2021. Znalosti žáků byly otestovány ve třech částech olympiády, kterými byly „poznávačka“ rostlin a živočichů, test a dvě delší úlohy.

D. Špeta postoupil do krajského kola, které by mělo proběhnout ve dnech 26. 4. až 2. 5. 2021

Kategorii A měla na starosti Mgr. Martina Valachová – bohužel zatím nemáme žádné zprávy o průběhu této kategorie.

Děkujeme všem zúčastněným žákům, vítězům blahopřejeme a přeje- me jim mnoho úspěchů v dalších kláních!

Na základě informací od Mgr. Jaroslavy Opatrné připravila Ing. Jaroslava Michálková

Jaké byly Velikonoce u nás doma?

Toto bylo téma domácího úkolu z IKT, který jsem zadala žákům prvních ročníků. Byla jsem mile překvapena, když jsem práce kontrolovala: sešlo se bezpočet fotek s velikonoční výzdobou, receptů (hlavně na pečení velikonočního beránka) a různých nápadů. Tak bych se chtěla s vámi podělit:

Povídání o našich Velikonocích

U nás se nikdy Velikonoce nenesli ve velkém duchu. Myslím tím přípravy, výzdoby, úklid a tak dále. Velikonoce jako svátek moc neprožíváme, protože a jednoduše nejsem ani věřící, kteří tento svátek považují za velký a hodně ho prožívají, my prostě nikdy takoví nebyli. Ale jsou věci, na kterých si například já osobně hodně potrpím při Velikonocích, a to je jídlo. Jídlo je jediná část Velikonoc, kterou tak nějak dodržujeme, protože jídlo máme moc rádi. Kdybych si měla vybrat tak moje nejoblíbenější jídlo z Velikonočního období je rozhodně nádivka. Moje babička mi ji připravuje rok co rok a to je něco, co bych dokázala jíst každý den, stále a stále dokola. Rozhodně doma s mamkou pečeme i beránka, zajíčky a barvíme vajíčka. Barvení vajíčka mě baví, ale jen do té doby, dokud nemusíte mít ještě dva týdny poté vejce na 50 způsobů. Co o tom vajíčka mám ráda, ale spíše v menším množství. Jak už jsem říkala moje maminka, a já pečeme beránka a já si myslím, že ona umí toho nejlahodnějšího a nejlepšího na světě. Proto jsem se rozhodla přidat recept, který není nijak tajný, dokonce i celkem známý, ale tajemství toho je ho připravovat s láskou, to je na tom totiž nejvíce znát!

Recept na nejlepšího beránka:

Budeme potřebovat- 4 vejce, 100 g másla, 250 g tvarohu, 250 g moučkového cukru, 1 prášek do pečiva, 1 vanilkový cukr, citronovou kůru. Postup je vcelku jednoduchý nejdříve oddělíme žloutky od bílku a z bílků vyšleháme sníh. Poté utřeme máslo, cukr moučka a žloutky a nakonec i vanilkový cukr. Když je, směs hladká přidáme do ní tvaroh a citronovou kůru z BIO citronu. Do mouky poté přidáme prášek do pečiva a všechno smícháme dohromady. Nakonec ještě přidáme sníh a pomalu zamícháme. Těsto nalijeme do vymazané formy a pečeme na 180 stupňů.

Anna Dezortová, 1 AZT

Mé Velikonoce

Naše Velikonoce se každým rokem odehrávají v jarní pohodě. Mamka každý rok nabarví vajíčka (která stejně nejím), nakoupí nějaké sladkosti a občas něco upeče. Letos pekla mazanec, ale bohužel do něj nedala kypřící prášek, takže se s ním dalo rýpat do skla. Z bezpečnostních důvodů nepřidám recept, ale dám na konec fotky, kde se barví vajíčka. Letos už bohužel podruhé zkazila Velikonoce pandemie koronaviru. Tudíž jsem nemohl běhat po vesnici s pomlázkou, ale zašel jsem aspoň za babičkou. Na koledě po vesnici jsem nebyl už třetím rokem za sebou, poprvé mi koledu zkazila pneumonie. Podruhé a potřetí za to mohl koronavirus. Kvůli vládním nařízením bych ale stejně nemohl koledovat s kamarády. Doufám tedy, že příští rok bude už všechno v pořádku. Na pomlázku se mi letos podařilo ukořistit pouze dvě pentličky, z toho jedna tam byla už od pletení, aby se pomlázka nerozpletla. Dále jsem měl na kontě dvě vajíčka, jedno od mamky a druhé od tety. Sladkostí jsem měl o trochu víc. Na Velikonoční pondělí foukal vítr a bylo zataženo. Den nato nasněžilo a sníh se drží až do teď. Tak snad už brzy roztaje a začne být jarní počasí.

► Takhle barví velikonoční vajíčka budoucí laborant Vojtěch Tišnovský

PRAVOSLAVNÉ VELIKONOCE

Velikonoce neboli jako naše „Pascha“ slavíme 2. květně. Před Velikonocemi pečeme tzv. Paschu, což je vyšší pečivo obdobné mazancům. V sobotu se připravuje velikonoční košík - proutěná nádoba, která nesmí chybět na žádném svátečním stole. V košíku (ošatce) je Pascha (mazanec), vajíčka, šunka, kolečko klobásy, zapékaný tvaroh, máslo, sůl a křen. Tento košík se nosí do kostela k posvěcení.

Ráno začíná bohoslužbou. Po mši přichází na řadu velikonoční košík, první se jí vajíčko. Vajíčko symbolizuje život. Vajíčko se musí rozdělit na tolik částí, kolik má rodina členů. Tímto začíná sváteční snídaně. Musí se ochutnat vše, co je v košíku.

RECEPT PASCHY

- 6 ks vajec
- 50 g droždí
- 300 g másla (můžeme smíchat s margarínem/olejem)
- 2 lžičky zakysané smetany
- 600 ml mléka (my dáváme 500 ml a 100 ml smetany)
- 2,5 hrnku cukru
- 3. lžičky soli
- citrónová kůra
- 1 balíček vanilkového cukru
- 1/2 hrnku rozinek
- 100 g mandlí/ořechů
- 1,5 kg hladké mouky

Roksolana Semkiv, 1C PS

O NEPOVEDENÉM BERÁNKOVÍ

Na Velikonoce každý rok pečeme beránka, s taškou se nám letos moc nepovedl, i když jsme pekli podle babiččina rodinného receptu:

- 2,5 hrnku polohrubé mouky
- 0,5 hrnku rostlinného oleje
- špetka soli
- 1 hrnek mléka
- 1 hrnek cukr krupice
- 1 balíček práška do pečiva
- 2ks vejce
- rum (hodně rumu).

Nepovedl se, ale chutnal báječně!

Valentýna Němcová, 1B PS

JARNÍ PŘÍLOHA

Pár slov o jaru

Kdysi jsem každý nový rok začínala s nadějí, že bude lepší než ten starý. Od ledna jsem se těšila na jaro. Ne každá zima byla tehdy se sněhem, ale lidé byli stejně nespokojeni, ať už sníh byl nebo nebyl.

Jako školačka jsem si vedla astronomicko-meteorologický deník, kam jsem zaznamenávala východy a západy slunce, měsíční fáze a pozoruhodné astronomické jevy. A taky, jaké bylo ten den počasí. Užívala jsem při tom obrázkových symbolů, které jsem do deníku zakreslovala pastelkami. Ta systematická mi vydržela asi půl roku. Ale vyhlášení jara mi zůstalo dlouho. Z každé sytější zeleně, která vyrazila v zaslém trávníku i z každého pupence na holých větvích, který se rozvinul v lísteček, jsem měla velkou radost. A z každého návratu zimy v podobě sněhové přeháňky a poklesu teploty pod bod mrazu jsem byla smutná. Jenže ono to tak většinou chodilo. Nikdy se nestalo, že by se přerod zimy v jaro odehrál během jediného dne.

Byla ještě jedna viditelná známka jara, kterou jsem mohla pozorovat z okna. Šlo o přítomnost havranů ve městě, v okolí našeho domu. Celou zimu bylo možné pozorovat tyto černé ptáky, ať na sněhu nebo na holé zemi, jak si hledí shánění potravy. Ale jednoho dne se všichni zvedli a odletěli jinam. Zima byla u konce.

Podobně jako existuje jaro meteorologické, vegetační a astronomické (každé z nich začíná v jiný den), tak pro mě navíc existovalo jaro oděvní. Se začátkem jara se odkládalo zimní šatstvo a zimní obuv. Už nebylo zapotřebí čepic ani jiných pokrývek hlavy, které jsem svého času přímo nenáviděla.

Dnes mohu napsat, že se dá mluvit také o vnitřním jaru, které může mít člověk v duši (a které nemusí být synchronní s tím vnějším). Vždyť ani deprese nemusí být vždy v souladu s deštivým počasím nebo s venkovní temnotou, ale může vycházet z hlubin duše. Stejně tak slunečno nevyvolá pokaždé v duši euforii.

Když naše nálada není závislá na počasí, protože nosíme jaro uvnitř, tak se můžeme radovat, přestože venku je ošklivo. A můžeme to vnitřní jaro šířit okolo sebe. Vysadíme třeba před dům nebo do oken květiny, až přijde čas. Možná to někomu pomůže zahnat ty vnitřní havrany.

A zatímco budeme vyhlížet přírodní jaro, můžeme se usmívat na lidi a chovat se k nim hezky. Nebo pro ně třeba něco napíšeme.

čtěte ještě

Takové nenormální Velikonoce **Str. 1**

Chystáme přijímací zkoušky

Viděli jste růžový superúplněk? **Str. 2**

Pomáháme... **Str. 3**

Jaké byly Velikonoce u nás? **Str. 4**

Takové nenormální Velikonoce...

Už loni jsme prožili absurdní, nenormální, nejpodivnější Velikonoce za desítky let. Kostely zůstaly tiché, zavřené, žádné pašije, žádné slavení Ježíšova vzkříšení... Snad ani ty zvony na Zelený čtvrtek do Říma neletěly.. Koledníci, pokud dodržovali vládní nařízení, přišli o pomlázku, o to krásné, divoké, bujaré tažení vesnicemi a ulicemi. Život stál dolů hlavou.

Letos to neseme ještě hůř. Máme za sebou velmi únavný covidový rok Zřejmě každý už má ve svém okolí někoho, kdo na covid umřel. Z toho na člověka nemůže nepadat tíseň, mnoho lidí pocituje strach. Dalšími cloumá vztek, ptají se, kdo za to může, hledají viníka.

Napětí ve společnosti měsíc za měsícem stoupá, cítit to je nejen na sociálních sítích. Nerozumíme, proč se nám to stalo, proč tak podivně trpíme. Chceme to hodit na Čínu, na vládu, na neschopné vůdce, ale úzkost a obavy o budoucnost to nezažene.

Letos na Velikonoce nesmíme nikam vyjet, ani za svými blízkými, lidé z měst nesmějí na chaty. Nikdo nemůže ani po vsi na pomlázku.

Těžká doba pro trpělivé staré ženy a muže nejen v domovech pro seniory, strašně těžká doba pro mladé lidi, kteří se cítí chyceni v pasti, odříznuti od svých vrstevníků, od možností navazovat vztahy, žít spolu. Pro děti, které nemohou do školy za kamarádkami a kamarády. Šílená doba pro lidi, kterým zkrachovala živnost, ale i pro ty na home office, opět bez kontaktu. Žijeme v jakémsi "fešáckém vězení".

Občas se najde něco nebo někdo, kdo nás potěší. Mně udělalo velkou radost každé velikonoční přání, které jsem dostala od svých přátel nebo příbuzných. Jedním z nich bylo i velmi optimistické velikonoční přání od naší paní ředitelky:

Veselé Velikonoce

Příjemně prožít VELIKONOC plné jarní pohody, odpočinku, štěstí a zdraví.
I když VELIKONOCE budou letos jiné, věřím, že si je doma s rodinou užijete.

Váše ředitelka

Ivanko, díky za povzbuzení!

Ing. Jaroslava Michálková

Viděli jste růžový superúplněk?

Superúplněk jste určitě viděli, na obloze byl viditelný v noci z 26. na 27. dubna. A protože byla bezoblačná obloha, byl tentokrát superúplněk viditelný super! Co jste vidět nemohli, je ta růžová barva... Superúplněk nebo též superměsíc nastane v úterý 27. dubna v 5:33 hodin ráno. Měsíc bude v úplňku a zároveň tzv. v přízemí. To se odehraje o 11 hodin později ve vzdálenosti 357 378 kilometrů.

Pojem superúplněk je neodborně označen pro jev, kdy je Měsíc v úplňku a zároveň se na své dráze přiblíží co nejvíce k Zemi. Jelikož se počítá s určitým rozmezím minimální vzdálenosti, kdy se dá hovořit o superúplňku, může tento jev nastat i dvakrát za sebou.

Tak tomu bude právě letos. Po dubnovém superúplňku nastane superúplněk ve středu 26. května, který bude v letošním roce uhlově největší. Nastane ve 13:15, kdy proběhne také úplné zatmění Měsíce, u nás ale – bohužel – pod obzorem.

Úplňku na konci dubna se také někdy říká růžový úplněk. Nemá to ale spojitost se zabarvením Měsíce. Podle starého farmářského almanachu se tak úplňku přezdívá kvůli kvetoucím plamenkám šídlovitým, které jsou charakteristické svou růžovou barvou.

Mezi 22. a 23. dubnem nad ránem bylo možné pozorovat meteorický roj Lyridy, který je zúsobený zánikem ledoprachových částic uvolněných z komety Thatcher. Název Lyridy odkazuje k souhvězdí Lyry, odkud meteory zdánlivě vylétají.

Pokud jste lyridy „propásli“, nezačíná. Na začátku května se milovnické noční oblohy mohou těšit také na meteorický roj η-Aquaridy. Jedná se o ledoprachová zrnka z Halleyovy komety. Maximum roje připadá na noc z 5. na 6. května.

Na základě různých zdrojů připravila
Ing. Jaroslava Michálková

Chystáme přijímací zkoušky

Zájem o naši školu rok od roku roste. Je to jistě dáno zvyšující se prestiží zdravotnického povolání, lepšími platovými podmínkami zdravotníků, ale v neposlední řadě i dobrým jménem naší škol. Ta je nejen moderně vybavená, ale panuje v ní tvůrčí a přátelská atmosféra.

V MF Dnes vyšel dne 17. února v souvislosti s přijímacím řízením článek:

Zájem o studium na zdravotnické škole roste, lákají peníze i jistota

Před lety nastupovaly do Střední zdravotnické školy v Plzni dvě třídy budoucích zdravotních sester, letos už to kvůli velkému zájmu budou čtyři třídy. Vliv mělo zřejmě zvýšení mezd, ale i to, že se o zdravotnících v poslední době hodně mluví jako o velmi důležitém povolání, ve kterém se vždy práce najde.

Pokud bude poptávka výrazně převyšovat nabídku míst v oboru praktická sestra, je vedení Střední zdravotnické školy v Plzni odhodláno jednat o přidání další třídy. Přesto to zřejmě dopadne jako loni, kdy se velká část uchazečů na školu nedostala. Loni totiž podalo přihlášku 176 lidí a přijali jich 104.

„Letos je poslední možnost podat přihlášku na střední školu 1. března. Až poté bude jasné, jaký je zájem,“ uvedla ředitelka Střední zdravotnické školy a VOŠ v Plzni Ivana Křížová. Odhadla ale, že zájem bude opět velký jako loni, protože na on-line den otevřených dveří se přihlásilo hodně lidí, okolo tří stovek.

Zvýšený zájem o zdravotnické obory potvrdila i vedoucí odboru školství Plzeňského kraje Jaroslava Havlíčková.

„Velký nárůst zájmu byl i loni. Letos zaznamenáváme také velký počet dotazů. Vliv mělo zřejmě i zvýšení finančního ohodnocení sester v uplynulých letech, ale i to, že se o zdravotnících hodně mluví jako o velmi důležitém povolání. Navíc je to povolání, ve kterém lidé práci vždycky najdou, a to se v dnešní nejisté době cení,“ uvedla Havlíčková.

Zdravotním sestřám se zvýšily kompetence

Křížová si zvýšený zájem o povolání zdravotní sestry či bratra vysvětluje i tím, že se sestřám zvýšily kompetence.

„Navíc zafungovala i změna názvu oboru na praktickou sestru namísto zdravotnického asistenta, který byl léta vnímán velmi negativně, protože tak trochu degradoval roli zdravotníka,“ připomněla Křížová.

Podle ní pomohla i celostátní kampaň Studuj zdrávku podporovaná i ministerstvem zdravotnictví. Zájmu podle ředitelky nahrála i změna pohledu na zdravotníky jako na potřebnou profesi, která bude absolventa živit v jakékoli době.

„A současná doba, kdy se očekává ekonomická nejistota, tomu nahrává. Proto je možné, že se letos zájem o studium ještě zvýší,“ uvedla Křížová.

A co říká možnosti otevřít další třídy? „Máme určitou kapacitu školy, kterou nám určuje ministerstvo školství a ta se nedá překročit. Pokud by ale byl extrémní nárůst počtu zájemců, určitě bychom zahájili jednání se zřizovatelem, tedy s Plzeňským krajem,“ sdělila Křížová, která zároveň připomněla, že je důležité brát ohled i na další dvě zdravotnické školy v kraji, tedy v Klatovech a Domažlicích.

„Byla bych ráda, aby i tam měli možnost studentky vzdělávat,“ poznamenala ředitelka.

S cílem zvýšit pravděpodobnost přijetí proto vedení školy uchazečům doporučuje, aby podaly dvě přihlášky, jednu do Plzně a druhou do Domažlic nebo do Klatov. „Třeba před pěti lety měli v Klatovech málo uchazečů, což se změnilo a zájem se tam také zvýšil, což je dobře,“ popsala Křížová.

Povolání, ve kterém lidé práci vždycky najdou

Podle ní se ale nemohou otvírat jen třídy na zdravotních školách, což by bylo na úkor dalších oborů. „Musí se dát šance i jiným oborům, protože i průmysl, který plní státní pokladnu, potřebuje odborníky,“ dodala.

Zdravotnický obor si před lety zvolil i Jan Čítek, který už třetím rokem studuje Vyšší odbornou školu v Plzni, obor zdravotnický záchranář. Jeho cesta k profesi ale nebyla jednoduchá, protože po základní škole studoval elektrotechnickou průmyslovku a pak pokračoval na vysoké, opět se zaměřením na techniku.

„Pak jsem si ale uvědomil, že by mi víc než technický obor sedělo zdravotnictví, kde mohu něco dělat pro ostatní. Od mala totiž chodím do skauta, absolvoval jsem i různé zdravotnické nebo záchranářské kurzy od Červeného kříže a táhlo mě to zkrátka k oboru, kde bych mohl někomu pomáhat,“ světil se Čítek, který v době koronavirové vedle školy pomáhá na covidových odděleních v nemocnici.

Podle něj se jedná spíš o poslání, ke kterému by měl mít člověk vztah. „A neměl by tuto práci dělat jen proto, že musí,“ vysvětlil Čítek, jehož přítelkyně je také zdravotní sestra. „V době covidové je to ale smrtící kombinace, protože se doma skoro nepotkáme,“ poznamenal s úsměvem.

Větší zájem o zdravotnickou školu i vysvětluje i tím, že se ošetrovatelská péče v poslední době hodně medializovala. „Ve veřejném prostoru se ozývalo třeba i to, že lékaři by bez sestřiček či zdravotních bratrů nemohli dělat nic. Myslím, že to zabralo a zájem se zvýšil,“ sdělil.

Článek převzat z:

https://www.idnes.cz/plzen/zpravy/stredni-skola-zdravotnicka-plzen-sestricka-zajem-koronavirus.A210216_594741_plzen-zpravy_vb

Naše šikovné budoucí sestřičky na praxi (r. 2019)

Pomáháme...

O svých zážitcích z brigád ve zdravotnictví mi tentokrát napsaly dívky z 2 ZDL, Monika Šlajsová a Vendula Dobrušková:

Brigáda ve FN Plzeň

Na brigádě ve FN pracuji od 23. 2. 2021. Moje směna trvá od 7 do 13 hodin nebo od 13 do 18. Každý den jsme na triáži 4 dívky, a naším úkolem je s každým pacientem vypsát dokument, zdali je zdravý a nebyl v kontaktu s někým pozitivním. Práce mě baví, i když je někdy náročná – najednou vidím, jak složité může být správně komunikovat s lidmi.

Monika Šlajsová

Práce v lékárně FN Bory

V lékárně se mi moc líbí. Máme skvělý kolektiv a vzájemně si pomáháme. Baví mě tam chodit a vidět, že moje pomoc opravdu za něco stojí a že jsem za sebou zanechala kus práce. Také se dívám a zjišťuji, kdo má jakou školu a jak byla či nebyla složitá.

Nově musíme všichni chodit na testy, jestli nemáme zákeřný covid19. Nerada bych byla, musí být nepříjemné se dusit.

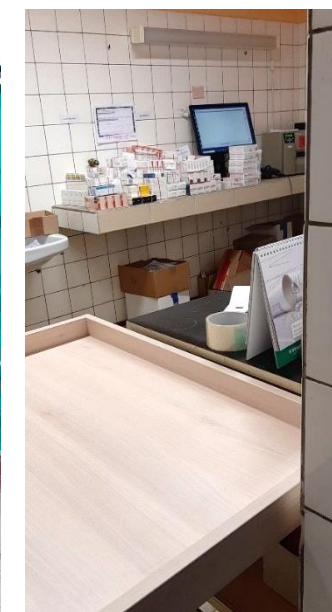
Jakmile přijdu do práce, jdu se převléct do pracovního úboru:

◀ Akorát ponožky mi nedali, tak nosím svoje pěkné a barevné 😊

▶ Když se převleču, jdu pomáhat Petře (pod jejím dohledem pracuji) vybalovat léky z velkých krabic. Někdy přivezou i kartonové krabice a léky z nich se musí hned odnést do velkého chladicího boxu (ten bohužel nemám na fotce). Petra potvrdí razítkem a podpisem, že nám pánové krabice bezpečně předali a můžeme jít vesele vyndávat na pult.

▶▶ Na ten dřevěný stůl, který vidíte na 3. fotce pak dáváme léky a odvezeme je do skladu a hledáme, kam patří. Ještě, než je odvezeme, musí je Petra načíst takovou čtečkou kódů, jako je třeba v Tesco (ten malý do ruky). Kolikrát to nekomunikuje s počítačem a místo chvilky nám to zabere celé dopoledne.

◀◀ Takhle máme plný vozík a můžeme uklízet nebo doplňovat vepředu v lékárně na prodeji. Několikrát se mi stalo, že jsem nějaké léky cestou poztrácela. Dokud spadne krabička s tabletkami, nic se neděje. Ale kdyby mi upadl třeba insulin, strhly by mi to z výplaty, a ještě by mě možná vyhodili. Zatím se nic takového nestalo, tak to nebudu přivolávat!

◀ Tady vlevo na tom stole vidíte kartonové bedny a nejsou v lednici. Občas takhle přijede třeba obvaz nebo nějaké vitamíny. Jakmile uklidíme léky na recept, které jsme načetly do systému, jdu štítkovat volně prodejné léky. Oštítkované (nevím, jaké jiné slovo použít) léky dám také na vozík a většinou je chodím doplňovat hned k holkám na prodej. Zrovna tu mám pořadač na léky, který jsem kupovala pro mou kamarádku.

Doufám, že byly informace nějak přehledné a rozumíte, co jsem chtěla říci. Alespoň zhruba víte, jak to vypadá v lékárně 😊

Vendula Dobrušková 2ZDL